

جنتی علی مردانی

ین روزها بحث اول فوتبال کشور میزبانی تیم های مختلف ملی و باشگاهی از رویدادهای داخلی و خارجی است و اینکه آنها بتوانند یک ورزشگاه استاندارد با زمین خوب مهیا کنند و میزبان رقیبان خود شوند. استقلال و پرسپولیس به دلیل در دست تعمیر بودن ورزشگاه آزادی و آماده نبودن ورزشگاه تختی به قزوین و اراک پناه برده اند و تیم ملی کشورمان نیز به دلیل نبودن شرایط بازی با قرقیزستان به اصفهان می رود. ما آنچه در این شرایط بحرانی بسیار نمود پیدا کرد عدم نقش آفرینی و موضع منفعل لبرز و مسئولانش در این شرایط بحرانی فوتبال کشور است. بدمان نرفته که زمانی شهر کرج و ورزشگاه انقلابش میزبان بازی های دوستانه و رسمی تیم ملی فوتبال بود. سایپا بازی های لیگ قهرمانان را در این شهر برگزار کرد و هر ساله در رده های سنی پایه میزبان بازی های مختلف دوستانه و رسمی بود. راموش نکرده ایم که در فاصله 48 ساعت کرج مهیای میزبانی از تیم ملی شد و با ورزشگاه مملو از تماشاگر یک روز با نشاط برای البرزی ها رقم خورد.

بدمان نرفته که استقلال، پرسپولیس و تراکتور در همین کرج به مصاف سایپا رفتند و یک روز پرشور را برای علاقمندان به فوتبال رقم زدند. سخت افزار همان بوده که هست. موضوعات امنیتی و انتظامی هم که تغییر چندانی نداشته پس چه پیش آمده که البرز در این و انفسای برهوت استادیوم زمین خوب نقشی ایفا نکرد و مسئولانش به روی خودشان نیاوردند که در این بزنگاه پرمشکل به یاری فوتبال ایران بیایند. چرا البرز برای پذیرفتن بخشی از این مسئولیت پا پیش نگذاشت و به کل کشور این پیام را نداد که استانی باتجربه و توانمند در برگزاری رویدادهای ملی و بین المللی است.

واقعیت آن است که کار نکردن و کنار ایستادن و سایه نشینی را به هر کار چالش برانگیز و پرزحمتی ترجیح می دهیم و خوشحالیم از اینکه دیکته ای نوشته ایم که غلط داشته باشد. تفکری که متأسفانه این روزها خیلی ها دچارش شده اند و در سال های نه چندان دور کمتر آن را می دیدیم. در این شرایط فقط می توانیم امیدوار باشیم که با تغییر دولت و نگاه حاکم و با حضور افراد توانمندتر و با انگیزه تر شاهد تغییر این فضای رخوت انگیز و کسل کننده در استان باشیم و البرز به مانند دهه هشتاد و اوایل دهه 90 پیشگام میزبانی از مسابقات مختلف داخلی و خارجی فوتبال باشد.